

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.514 van 25 maart 1999
in de zaak A. 80.985/VII-17.356.**

In zake : 1. de v.z.w. BETER LEEFMILIEU BEVEREN-LEIE,
2. Camiel DEMEYER,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat A. DECLERCK,
kantoor houdende te HARELBEKE,
Kortrijksesteenweg 387

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 80.

tussenkommende partij :

de n.v. INTERLIN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat I. LIETAER,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Pres. Rooseveltplein 1.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. BETER LEEFMILIEU BEVEREN-LEIE en Camiel DEMEYER op 5 november 1998 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 30 oktober 1998 van de Vlaamse minister voor leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep dat zij hadden ingesteld tegen het besluit van 23 november 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het gedeeltelijk verlenen aan de n.v. INTERLIN van de vergunning voor het verder exploiteren van een leemplatten- en houtspaanderplatten-fabriek, gelegen aan de Koning Albertstraat 52 te Waregem (Beveren-Leie), ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 8 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 februari 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. DECLERCK, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat B. BRONDERS, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat I. LIETAER, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. ADAMS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Rechtspleging

Overwegende dat de n.v. INTERLIN met een verzoekschrift van 27 november 1998 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. Feiten

Overwegende dat de feitelijke toedracht van de zaak als volgt kan worden samengevat :

2.1. De tussenkomende partij baat een leemplaten- en spaanderplattenfabriek uit te Waregem (Beveren-Leie).

De fabriek bevindt zich in de rechthoek gevormd door de Koning Albertstraat, de Elfde Julilaan, de Kleine Heerweg en de Schoolstraat en is volgens het gewestplan Kortrijk, vastgesteld bij koninklijk besluit van 4 november 1977, gelegen in een woongebied.

2.2. Oorspronkelijk beschikt de tussenkomende partij over een exploitatievergunning voor een leemplaten- en houtspaanderplattenfabriek met motoren, machines en dergelijke, verleend door de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen op 21 februari 1958 voor een termijn van dertig jaar die verstreek op 21 februari 1988.

2.3. In 1984 wenst de tussenkomende partij te investeren in een vierde productielijn.

Zij vraagt een nieuwe exploitatievergunning, enerzijds om de bestaande vergunde inrichting met drie productielijnen, diverse werkplaatsen, stoomketels, toestellen, opslagplaatsen enz. verder te exploiteren, anderzijds om ze uit te breiden met een vierde productielijn.

Bij ministerieel besluit van 5 september 1985 wordt de gevraagde vergunning verleend tot

21 februari 1988, zijnde de einddatum van de oorspronkelijke vergunning.

2.4. In 1988 vraagt de tussenkomen de partij een nieuwe exploitatievergunning voor de gehele inrichting.

Met een besluit van de bestendige deputatie van 16 januari 1992 wordt de vergunning verleend tot 11 augustus 1996.

Hiertegen wordt administratief beroep ingesteld, doch daarover is tot op heden geen uitspraak gedaan.

2.5. In 1995 vraagt de tussenkomen de partij opnieuw een milieuvergunning met een duur van twintig jaar.

Dit is de aanvraag die tot de huidige vordering heeft geleid.

Met een besluit van de bestendige deputatie van 23 november 1995 wordt een vergunning verleend tot het einde van het jaar 2002, doch zij wordt geweigerd voor twee onderdelen, namelijk voor de opslag van 400 liter genklene (Xn) in vaten en voor de ontvetting van metalen met genklene : wasbak van 50 liter.

Voorts wordt de vergunningsduur voor de verspaanderij beperkt tot 30 juni 1998 en worden er bijzondere milieuvoorwaarden opgelegd.

De huidige verzoekende partijen en een derde tekenen hiertegen administratief beroep aan om de vergunning volledig te horen weigeren, de tussenkomen de partij tekent beroep aan om een langere vergunnings-termijn te bekomen.

Met een ministerieel besluit van 20 mei 1996 wordt het beroep van de tussenkomen de partij ongegrond verklaard en wordt het beroep van de verzoekende partijen deels gegrond verklaard in die zin dat de in eerste aanleg genomen beslissing wordt bevestigd, doch met toevoeging van twee bijzondere voorwaarden.

De verzoekende partijen tekenen hiertegen schorsings- en annulatieberoep bij de Raad van State aan.

Bij arrest nr. 66.409 van 27 mei 1997, wordt de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 20 mei 1996 geschorst en bij arrest nr. 73.651 van 14 mei 1998 wordt het ministerieel besluit ook vernietigd.

2.6. De beroepsprocedure wordt overgedaan en daarin worden de volgende adviezen uitgebracht :

- afdeling stedenbouwkundige vergunningen op 29 juni 1998 : principieel ongunstig voor de inrichting;
- OVAM op 13 juli 1998 : ongunstig voor de inrichting;
- Vlaamse milieumaatschappij op 22 juli 1998 : het beroepschrift wordt bijgetreden met betrekking tot het aspect "lucht";
- afdeling preventieve en sociale gezondheidszorg op 24 juli 1998 : gunstig voor de inrichting binnen de vooropgestelde termijn en met de opgelegde voorwaarden;
- hoofdbestuur milieuvergunningen op 20 augustus 1998 : gunstig mits naleving van milieuvergunningsvoorwaarden en beperkte termijn;
- gewestelijke milieuvergunningscommissie op 21 augustus 1998 : idem.

Met het thans bestreden ministerieel besluit van 30 oktober 1998 wordt het administratief beroep tegen het besluit van de bestendige deputatie van 23 november 1995 ongegrond verklaard en wordt dat besluit bevestigd;

3. Ten gronde

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Ernstig middel

3.1.1. Standpunten van de partijen

Overwegende dat deze als volgt kunnen weergegeven worden :

3.1.1.1. De verzoekende partij voert in haar tweede middel de schending aan van artikel 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, en van de bepalingen van het gewestplan Kortrijk.

Zij stelt in dit verband onder meer :

"Het grootschalig industrieel bedrijf is niet bestaanbaar met de bestemming woongebied, zodat het om die reden geen vergunning meer kan krijgen, zoals de verwerende partij in haar vorige vernietigde besluit expliciet heeft erkend. In het thans bestreden besluit wordt dit niet meer uitdrukkelijk, maar wel impliciet toegegeven door te stellen :

'... een korte bijkomende vergunningstermijn kan worden toegekend om de verhuis van het bedrijf toe te laten' (bestreden besluit, blz. 27, tweede alinea);

'De nv INTERLIN weet reeds geruime tijd dat een herlocalisatie zich opdringt'. (bestreden besluit, blz. 28, eerste alinea);

Mocht het bedrijf bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied, dan zou er geen sprake hoeven te zijn van een noodzakelijke herlocalisatie binnen een korte termijn. De verwerende partij heeft in de eerste procedure voor de Raad van State de onbestaanbaarheid van het bedrijf met de bestemming 'woongebied' volmondig toegegeven (zie het arrest dd.

14.05.98, blz. 8, nr. 2.2.4). Het is inderdaad zonneklaar dat een grootschalig spaanplatenbedrijf (exploitatie gespreid over 2,7 hectaren, thans nog meer dan 100 personeelsleden, enz.) allerminst als 'kleinbedrijf' zou kunnen worden gekwalificeerd in de zin van artikel 5.1 van het K.B. van 28 december 1972. Dit blijkt al zeer duidelijk uit de rubrieken waarvoor een vergunning werd verleend, en de uitzonderlijk hoge vermogens en volumes die worden aangegeven (zie het bestreden besluit).

Daarbij is het zonder belang dat exploitatievoorwaarden worden opgelegd overeenkomstig de voorschriften van VLAREM II (die nog nooit gehaald zijn en ook niet gehaald kunnen worden - zie het meest recente proces-verbaal dd. 10.09.98), of dat het bedrijf zagezagd inspanningen zou leveren om aan die normen te voldoen (quod non). In een woongebied mag gewoon geen grootschalig industrieel bedrijf worden gevestigd. Als de exploitatie van een bedrijf onbestaanbaar is met de bestemming woongebied, dan hoeft niet meer onderzocht of deze exploitatie door het opleggen van strenge voorwaarden alsnog verenigbaar zou kunnen zijn met de onmiddellijke omgeving (zie bvb. R.v.S., SCHAILLEE, arrest nummer 36.782 van 28 maart 1991).

(...)

Het feit dat op 30 juni 1998 de meest hinderlijke afdelingen (verspanerij en voordrogerij) moesten worden gesloten is geen nieuw gegeven : er werd reeds rekening mee gehouden in het eerste vernietigde ministerieel besluit en in de voorafgaande annulatieprocedure. Overigens is de voordrogerij nog steeds niet gesloten, en heeft de nv INTERLIN nog maar eens een verlenging gevraagd tot 2002 voor deze afdeling, ondanks het feit dat uit de meest recente geluidsmetingen blijkt dat de normen niet kunnen worden gehaald".

3.1.1.2. De verwerende partij antwoordt hierop in essentie het volgende :

Uit de adviezen blijkt niet dat er a priori een onverenigbaarheid bestaat. Bedrijven kunnen immers in een woongebied worden toegelaten indien zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving en bestaanbaar met de bestemming woongebied.

De beslissing van de bestendige deputatie houdt de stopzetting in van de meest hinderlijke afdelingen tegen einde juni 1998 en legt bijzondere voorwaarden op inzake de exploitatie-uren. Zij poogt met

een beperkte vergunningsduur en bijzondere exploitatievoorwaarden de exploitatie verenigbaar te maken met de onmiddellijke omgeving in afwachting van een volledige herlocalisatie van het bedrijf.

De thans bestreden beslissing bevestigt die beslissing van de bestendige deputatie en kan op grond van deze motivatie stellen dat de exploitatie van de inrichting verenigbaar is met de ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften, behalve voor wat betreft de exploitatie van de verspaanderij. De verenigbaarheid van de voordroger dient het voorwerp uit te maken van een afzonderlijk dossier.

Voorts verwijst zij naar de motivering van het bestreden besluit.

3.1.1.3. De tussenkomende partij voert hier in essentie nog het volgende aan toe :

De bestreden beslissing stelt niet expliciet noch impliciet dat het spaanderplatenbedrijf in strijd zou zijn met de bepalingen van het vigerende gewestplan.

Het is niet omdat de bestreden beslissing ervan uitgaat dat zich een herlocalisatie van het bedrijf opdringt dat daaruit een onverenigbaarheid of een onbestaanbaarheid zou blijken. Al is er geen strijdigheid met de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan, toch kan de overheid om opportuniteitsredenen beslissen dat een herlocalisatie zich opdringt en daartoe een korte vergunningsduur bepalen.

In casu gaat het om een zone-eigen bedrijf, waarvan zowel de tussenkomen

de partij als de overheid van mening zijn dat een herlocalisatie zich opdringt, zonder dat een onverenigbaarheid of een onbestaanbaarheid van de kwestieuze inrichting met het gewestplan wordt aangenomen;

3.1.2. Bespreking

Overwegende dat het middel ernstig is om de volgende redenen :

3.1.2.1. Artikel 5, 1.0, van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bepaalt :

"De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving".

3.1.2.2. De leemplaten- en houtspaanderplattenfabriek van de tussenkomende partij lijkt op het eerste gezicht een grootschalig industrieel bedrijf te zijn dat niet als een inrichting voor handel of dienstverlening kan worden beschouwd en evenmin als ambacht of klein bedrijf.

Het feit dat de meest hinderlijke afdelingen, te weten de verspanerij en de voordroger, maar tot eind juni 1998 werden vergund, doet aan die vaststelling geen afbreuk, evenmin als het opleggen van bijzondere voorwaarden inzake de exploitatie-uren.

3.1.2.3. De verwerende partij verwijst naar de motivering van het bestreden besluit. Prima facie lijkt die motivering echter slechts betrekking te hebben op de hinder die de inrichting voor de onmiddellijke omgeving teweegbrengt, en niet op de voorafgaande vraag of een bedrijf met de omvang van het kwestieuze in één van in artikel 5, 1.0, vermelde begrippen kan worden ingepast.

3.1.2.4. Luidens artikel 2 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening hebben de gewestplannen bindende en verordenende kracht.

Er mag slechts worden van afgeweken in de gevallen en in de vormen door dit decreet bepaald.

In casu blijkt geen toepassing gemaakt te zijn van een decretaal bepaalde afwijkingsmogelijkheid;

3.2. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Overwegende dat ook deze schorsingsvoorwaarde is vervuld :

In redelijkheid kan niet worden betwist dat een grootschalig industrieel bedrijf, waarvan ook de verwerende en de tussenkomende partij de noodzaak tot herlocalisering expliciet toegeven, het woon- en leefklimaat van de omwonenden, zoals de tweede verzoeker, dermate aantast dat dit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt.

Het feit dat de twee meest hinderlijke "afdelingen" slechts tot eind juni 1998 zijn vergund, ontkracht die vaststelling niet;

De schorsingsvoorwaarde is dus minstens in hoofde van de tweede verzoeker vervuld.

3.3. Overwegende dat bijgevolg voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. INTERLIN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 30 oktober 1998 van de Vlaamse minister voor leefmilieu en tewerkstelling waarbij het beroep dat de v.z.w. BETER LEEFMILIEU BEVEREN-LEIE en Camiel DEMEYER hadden ingesteld tegen het besluit van 23 november 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het gedeeltelijk verlenen aan de n.v. INTERLIN van de vergunning voor het verder exploiteren van een leemplaten- en houtspaanderplatenfabriek, gelegen aan de Koning Albertstraat 52 te Waregem (Beveren-Leie), ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig maart
1900 negenenegentig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.